

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu IV Wydział Pracy w sprawie z powództwa M. T. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. o świadczenia dochodzone od pracodawcy na podstawie przepisów prawa cywilnego przyznał biegłemu sądowemu z dziedziny BHP M. C. wynagrodzenie za sporządzenie opinii pisemnej z dnia 24 sierpnia 2015 roku w kwocie 600,60 zł i kwotę tą nakazał wypłacić tymczasowo ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Zgierzu (pkt 1) oraz oddalił wniosek o przyznanie biegłemu wynagrodzenia w zakresie kwoty 120,12 zł (pkt 2).

O wysokości przyznanego wynagrodzenia Sąd orzekł na podstawie przedstawionego rachunku biegłego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. nr 2013, poz. 518). Zważył także, że zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych do wydania opinii. Zgodnie z art. 89 ust. 3 ustawy wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa. Zgodnie z par. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie kosztów przeprowadzania dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 254) podstawę obliczenia wynagrodzenia biegłych sądowych za wykonaną pracę, zwanego dalej "wynagrodzeniem biegłych", stanowi kwota bazowa dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239), której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa. Kwota bazowa dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe wynosi 1766,46 złotych i to od tej kwoty wyliczeniu podlegała stawka godzinowa wynagrodzenia biegłego. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 maja 2000 roku (Dz. U. nr 65 poz. 776) Sąd przyjął, że maksymalna stawka godzinowa dla innych biegłych wynosi 30,03 złote za godzinę.

Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie za 20 godzin pracy i oddalił wniosek w pozostałym zakresie przyjmując, że rażąco wygórowane jest wskazanie przez biegłego czasu 8 godzin jako czasu potrzebnego do sporządzenia opinii. Sporządzona opinia liczy zaledwie 4 strony, dlatego też Sąd przyjął wymiar 4 godzin jako czas pracy potrzebny do sporządzenia opinii.

Kierując się powyższym, na podstawie art. 288 k.p.c. w zw. z art. 89 ust. 1, 90 oraz art. 92 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) Sąd Rejonowy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Z zażaleniem na postanowienie z dnia 18 września 2015 r. wystąpił pełnomocnik strony pozwanej. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu rażące naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, to jest:

1. art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez wewnętrznie sprzeczne przedstawienie ustaleń faktycznych w zakresie ilości godzin pracy, które Sąd przyjął jako czas pracy biegłego niezbędny do sporządzenia opinii,
2. art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak wskazania przyczyn, dla których wynagrodzenie biegłego zostało ustalone w oparciu o górną granicę stawki godzinowej,

3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie 20 godzin pracy biegłego jako czasu potrzebnego pracy do sporządzenia opinii, w sytuacji gdy sporządzona opinia biegłego liczy jedynie 4 strony.

4. art. 321 § 1 k.p.c. poprzez przyznanie wynagrodzenia ponad żądanie biegłego

5. art. 89 ust. 1-3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyznanie biegłemu sądowemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w kwocie wyższej od kwoty wynikającej z ww. przepisów

6. § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U.2013.518 z dnia 30 kwietnia 2013 r.) poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyznanie biegłemu sądowemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w kwocie wyższej aniżeli wynikającą z ww. przepisu.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, iż przyznać biegłemu sądowemu z dziedziny BHP M. C. wynagrodzenie za sporządzenie opinii pisemnej z dnia 24 sierpnia 2015 r. w kwocie 90,44 zł (dziewięćdziesiąt 44/100 złotych) i kwotę tę wypłacić tymczasowo ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zgierzu,

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje.

Zażalenie jest częściowo uzasadnione.

Rację ma skarżący zarzucając naruszenie przepisu § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U.2013.518) poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyznanie biegłemu sądowemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w kwocie wyższej aniżeli wynikająca z ww. przepisu.

Określając wysokość przyznanego biegłemu wynagrodzenia Sąd I instancji przywołał § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzania dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 254). Wskazany akt prawny nie ma zastosowania w sprawie albowiem w całości utracił moc obowiązującą. Zgodnie z dyspozycją art. 10 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r. poz. 1101) utrata mocy obowiązującej nastąpiła z dniem 6 maja 2013 r. Od tej właśnie daty obowiązujące jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U.2013.518), które zastąpiło zastosowane przez Sąd meriti rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. sprawie kosztów przeprowadzania dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym. Zatem od dnia 6 maja 2013 r. stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej „stawką”, wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej „kwotą bazową” (§ 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r.).

Przedmiotowa opinia nie charakteryzuje się szczególnym stopniem złożoności problemu. Na taki stopień złożoności problemu nie powoływał się zresztą sam biegły. Z kolei autor zażalenia nie wskazał żadnych przyczyn, dla

których wynagrodzenie biegłego powinno być ustalone w oparciu o dolną granicę stawki godzinowej. W tych uwarunkowaniach za zasadne należy uznać określenie stawki wynagrodzenia biegłego za każdą rozpoczętą godzinę pracy na poziomie przeciętnym, odpowiadającym średniej arytmetycznej wyprowadzonej dla wskazanej już stawki minimalnej (1,28%) i stawki maksymalnej (1,81%). Jest to wartość 1,54% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe. Pomnożenie tej wartości przez wspomnianą kwotę bazową - 1766,46 zł daje iloczyn równy kwocie 27,20 zł w miejsce kwoty 30,03 złote za godzinę, bezzasadnie obranej w zaskarżonym postanowieniu.

Dla prawidłowego wskazania wysokości należnego wynagrodzenia pozostaje - wobec powyższego ustalenia stawki wynagrodzenia – określenie czasu pracy biegłego, niezbędnego do wydania opinii. W zakresie tej kwestii argumentacja zażalenia nie wywołuje skutku instancyjnego postulowanego przez skarżącego. Nie ma on racji zarzucając wewnętrznie sprzeczne przedstawienie ustaleń faktycznych w zakresie ilości godzin pracy, które Sąd przyjął jako czas pracy biegłego niezbędny do sporządzenia opinii. Podobnie nie jest trafny zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie 20 godzin pracy biegłego jako czasu potrzebnego pracy do sporządzenia opinii, w sytuacji gdy sporządzona opinia biegłego liczy jedynie 4 strony. Otóż do złożonej opinii załączona została karta pracy, w której biegły dokonał opisu zrealizowanych czynności. Analiza karty pracy z całą pewnością umożliwiłaby skarżącemu dokonanie spostrzeżenia, że oprócz czynności „sporządzenie opinii” biegły wymienił jeszcze zapoznanie się z aktami oraz analizę stanu faktycznego i prawnego, jako inne czynności wykonane w celu wydania opinii. Określając czasochłonność biegły wskazał zatem 3 różne rodzajowo czynności podjęte dla wydania opinii, przypisując każdej z nich konkretną liczbę godzin pracy. Materia zażalenia nie kwestionuje ilości godzin pracy w zakresie dwóch ostatnich ze wskazanych czynności, lokując całość nakładu pracy - w sposób bezzasadnie wyczerpujący - w pojęciu „sporządzenie opinii”. Uwzględnienie przez Sąd Rejonowy niezbędnego nakładu biegłego w wymiarze odpowiadającym 20 godzinom pracy należy więc uznać za uzasadnione.

W związku z powyższym oraz na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone orzeczenie i przyznał biegłemu wynagrodzenie łącznie za 20 godzin pracy z uwzględnieniem stawki 27,20 zł za godzinę pracy, tj. w kwocie 544 zł, oddalając jednocześnie wniosek o przyznanie biegłemu wynagrodzenia w pozostałej części. Dalej idące zażalenie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., podlega oddaleniu.

W powyższych warunkach orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia w raz uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron i biegłemu.